

ma lor, și Dumneșeu, înaintea quăru a pëccătuît pentru unŭ minutŭ, illŭ va ierta. Ast-felŭ erà pozițiunea lui Riemann în privința lui Claus, și de aqueea aveà pentru dënsulŭ unŭ interesŭ atâtŭ de viŭ.

Albrecht nu-și perdusse timpulŭ; ellŭ găsi ocasiunea de a vorbi junei și bine-făcëtorii imperatrice, și, offerindu-î diamantulŭ pe quare Claus illŭ cumpërassè la Tejucco, sollicitâ protecțiunea ei pentru dënsulŭ.

Imperatricea fŭ pré mișcată de probitatea bunului Riemann și de căința lui Claus; de aqueea arrëtã dorința a-î vedé, și promise quô va mișlo-ci pentru dënsiŭ la soșulŭ seŭ, qua să nu dea nici o urmare aquestei affaceri, quare ar fi avut dreptŭ desnodământŭ mórtea nenorocitului negru.

Riemann și Claus furô introduși de secretarŭ în grădina imperială, unde se preâmblà imperatricea.

Inima bietului bêtrân se mișcã cu putere, quând intrã în grădina unde lucrà scumpulŭ seŭ Conrad în calitate de sclavŭ. Que fericire de a-lŭ puté revedé, măcar și pentru unŭ minutŭ! Que bucuriã de a strînge aquest demnŭ fiiŭ la sînulŭ seŭ! Riemann căutã cu ochii în tôte părțile, qua să descopere pe Conrad în mișloculŭ lucrătorilor; ânsé fu